Rozšíření a početnost

Dříve medvěd hnědý osídlil terén celé Evropy. Na začátku 19. století výskyt tohoto druhu na dávných polských zemích byl omezen na Karpaty, Bělověž, neexistující už dnes Lodžský prales a okolí Kielc (Jakubiec i Buchalczyk 1987).

Po první světové válce medvědi se vyskytovali skoro výhradně jen ve východních Karpatech. V 50. letech minulého století se tato šelma objevovala výhradně v Tatrách a Bukovských vrších, a její početnost byla tehdy odhadována na pouhých 10-14 jedinců (Buchalczyk 1980). V dalších letech byl pozorován pomalý růst početnosti druhu na terénu polských Karpat. Současně rozsah medvěda hnědého v Polsku je omezen na pohoří Karpat a rozprostírá se podél slovensko-ukrajinské hranice. Zjištění druhů sporadicky pocházejí také ze Sudet, kde v 90. letech byla zaznamenána přítomnost jen jednoho migrujícího jedince (Jakubiec 1995). Podle odhadů vzniklých na základě zjištění druhu, rozsah medvěda hnědého v Polsku zahrnuje rozlohu 5400-6500 km2. Rozloha možná pro osídlení, která je odhadovaná na základě prediktivního modelu dostupnosti stanovišť, je mnohem větší a činí přes 68 700km^2 (v rámci které areál o rozloze cca 29000km^2 nabízí podmínky vhodné pro reprodukci) (Fernández a jiní 2012). Současné odhady expertů, ohledně početnosti medvědů, ukazují na pouhých 95 jedinců. Rozlišuje se 3 hlavní oblasti stálého výskytu medvěda v polských Karpatech: 1. Bukovské vrchy, Nízké Beskydy, Beskyd Sądecki, Gorce, 2. Tatry, 3. Beskyd Slezský a Żywiecký, přičemž útočiště, v kterých byla zjištěna stálá reprodukce druhu jsou hlavně Bukovské vrchy, Tatry a Beskyd Żywiecký. Polský rozsah medvěda hnědého je částí karpatské populace, která je nejvíc na severozápadě. (Swenson a jiní 2000).